

PŘÍBĚH

JAK ŘEZNÍK ZABIL DRAKA

Jednoho dne příběhla do Brna na trh Líšňačka, a že prý za vesnicí na tom kopců k Slatině leží hrozitánské zvíře, jistě drak! Viděla prý ho na vlastní oči.

Lidi na trhu se jí smáli a povídali:

„Ta jistě blázní. Asi ji vyplašil zajíc.“

Jenže za pár dní drak zadával u Slatiny tele a potom šla jedna zpráva za druhou, kde se objevil a co provedl. Když měl hlad, žral a polykal i drůbež. Jednou se líšenští chlapi domluvili a povídali: „Jaképak řeči! Víte co? Uděláme na toho draka hon. Bude-li nás moc, jistě ho chytíme a ubijeme.“

Každý vzal, co měl doma, cepy, vidle, kosy, motyky, rýče a všichni táhli na vršek, kde se drak uhnízdil. Doma v dědině měli ještě kuráž — ale jen vyšli za humna, jeden po druhém ji ztráceli. Na celé okolí padl strach. Sedláci přestali obdělávat pole, neorali, nesili, a to se ví, ani nesklízeli. Taky do města na trh se málokdo odvážil. Na radnici slyšeli samé nářky, až je uši brněly:

„Zbavte nás toho draka!“

Ale jak to udělat?

Rychtář dal po městě i po všech vesnicích vy-bubnovat a vyvěsit vyhlášky: Kdo draka zabije nebo polapí nebo zažene — dostane sto zlatáků.

Jenže o zlatáky se nikdo nehlásil. Až jednou došel do města řeznický tovaryš — jak se tenkrát chodilo po vandru. Zastavil se v hospodě a ptal se hostinského:

„Co pěkného se tady u vás vykládá?“

„Pěkného nic, zato zlého dost,“ řekl na to hostinský a nařikal na hrozného ještěra. Řezník povídá:

„Jestli chcete, já toho draka zabiju! Ale potřebuji čerstvou kůži z vola.“

Když se ta zpráva roznesla po městě, všichni říkali:

„Ten si moc troufá. Vždyť před tou saní utekla celá setnina vojska.“

pověsti

Ale volskou kůži mu přece jen donesli, jak chtěl. Tovaryš povídal:

„Ještě mi dejte pytel syrového vápna.“

Když vápno, tedy vápno — donesli mu ho celý pytel. Zvědavě čekali, co bude dál.

Řezník zašil pytel do kůže, všecko naložil na vůz a vjíje! Projel městskou branou a od hradeb si namířil na slatinský kopec. Tam složil pytel do trávy, odvezl koně kus do lesa a sám vylezl na borovici.

Za hodinku nebo za dvě se ozvalo funění. V díře se něco pohnulo, keře se rozhrnuly — drak! Zavětřil, zabručel a rovnou k ležící kořisti. Očichal ji a žral a žral, až ji docela sežral.

Řezník sedí na větvi a usmívá se:

„Dobré chutnání!“

Potom se drak protáhl a plazil se dolů k řece. Ponořil tlamu do vody a chlemstal ji, co mu hrdlo stačilo.

Řezník se jen smál:

„Dobré zažití!“

V té chvíli se vápno počalo hasit, bublalo a vřelo. Zvíře se nadouvalo, řvalo a tlouklo sebou — až najednou zmlklo. Bylo po všem.

Tovaryš slezl na zem, jde opatrně blíž a vidí: na písku leží nehybný ještěr, břicho má roztržené a vápno vytéká ven.

Toho dne se po celém Brně radovali až do rána. Na rynku teklo z kašny pivo, každý si bral koláče a klobásy zadarmo, kolik kdo chtěl. A řezník! Tomu nasypali klobouk zlatáků, nastavili žebřinový vůz, koně samé fábory, a vezli jej domů, někam za Basonohy a dál.

Toho draka si měšťané pověsili na památku do průjezdu na Staré radnici.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 15. 3. 2023

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

406

SIHÁČEK

březen 2023

Jak to zvládáme

CO SE STALO

1. 3. — byla obloha jako vymetená, teplota $\pm 12^\circ\text{C}$. Schůzku jsme začali venku, zakončili v klubovně.

Venku jsme plnili první dnešní úkol pro »Rekordmany« — »Člunkový běh«, devět zastavení a mezi nimi cik-cak běhání :-). (doplnili jsme »prezentační« obrázek pro Káju, který zatím chyběl).

Následně se pokusili někteří vylepšit výkon v disciplíně »3-skok sounož«. Potom jsme si venku ještě na několik kol hráli »Vracečku« na malém hřišti. (Seba a Matěj se v průběhu výrazně zlepšili).

Pak jsme se přesunuli do klubovny. Tady jsme hráli další tři disciplíny pro »Rekordmany« — »Foukačku«, »Tref mincemí« a potom úkol »Báseň«. Překvapilo mě, jakých básnických výkonů jsou všichni schopni (nezbývá mi nic jiného, než se naučit nějaký delší kousek).

Před závěrem jsme se ještě přesunuli na zahradu a zahráli si »Na schovávanou«.

Na konec jsme byli opět v klubovně. Sam a Kája bojovali v KOSMOTESTU o vítězství v únorovém bodování — gratulujeme Káji, získala tak i druhou letošní měsíční cenu. Rozdali jsme si »nové číslo« oddílového časopisu, šušně za únorové bodování, a pozvánku na »březnové akce«.

8. 3. — byly v Ostravě jarní prázdniny, a my uspořádali mimořádnou herní schůzku.

Sešlo se nás nakonec devět. Zahráli jsme si dvě hry »Ostrova«, v počtu čtyři a pět hráčů.

Starší druhé kolo přerušili a začali hrát »Goblet«. My ostatní jsme »Ostrov« dohráli, a závěrečných patnáct minut jsme hráli »Hravé kroužky«.

